

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
III-4 У. 412/10 (2007)
Одељење у Новом Саду
Дана: 25. марта 2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу судија Сузана Гудураш, председника већа, Гордане Сукновић Бојација и Мирјане Цветковић, чланова већа, уз учешће судијског саветника Наташе Малинић, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужилаца **А.А., Б.Б. и Г.Г.**, сви из ..., ул. ... бр. ..., против тужене **РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ - Министарство финансија - Пореска управа Регионални центар Крагујевац**, због недоношења решења по жалби, у нејавној седници већа одржаној дана 25. марта 2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ **УВАЖАВА** и **н а л а ж е** се Министарству финансија Републике Србије, Пореској управи Регионални центар Крагујевац да у року од 30 дана од дана достављања ове пресуде, донесе решење о жалби тужилаца **А.А., Б.Б. и В.В.** из ... на решење Пореске управе Филијала Пријепоље бр. 02-4700188/2004-1-75 од 10. октобра 2006. године.

Образложење

Тужиоци су дана 10. маја 2007. године поднели тужбу Врховном суду Србије због ћутања администрације-недоношења решења од стране Министарства

финансија Републике Србије, Пореска управа² Регионални центар Крагујевац, по њиховој жалби, изјављеној против решења Пореске управе Филијала Пријепоље бр.02-4700188/2004-1-75 од 10. октобра 2006. године. У тужби наводе да је побијаним решењем одлучено да се од тужилаца одузима роба намењена промету, да је од истих одузето теретно возило ближе означено у побијаном решењу и да је одбијен захтев за оглашавање ништавим решења инспектора Финансијске полиције Републичке управе јавних прихода, Организационе јединице Центар Крагујевац бр.07-47-1431/95-4 од 11. децембра 1995. године. Тужиоци у свему остају код жалбених навода у односу на побијано решење, односно истичу да је исто решење незаконито, да нису постојали услови за одузимање робе, да првостепени орган није извео ниједан доказ у циљу утврђивања чињеничног стања, те да су учињене битне повреде Закона о општем управном поступку.

Поступајући по решењу Врховног суда Србије у Београду бр.У.4265/07 од 27. августа 2007. године, а којим им је наложено да уреде тужбу, тужиоци су суду доставили првостепено решење, жалбу изјављену против тог решења 11. новембра 2006. године Министарству финансија Републике Србије, Пореској управи регионални центар Крагујевац, извод из пријемне књиге из кога се види да је под уплатним бројем 138230 предата пошиљка Пореској управи Пријепоље дана 15. новембра 2006. године, поднесак тужилаца од 27. априла 2007. године којим су ургирали код Министарства финансија Републике Србије, Пореска управа регионални центар Крагујевац да у року од 7 дана по поновљеном тражењу донесу одлуку по њиховој жалби и извод из пријемне књиге из кога се види да је под уплатним бројем 184019 предата пошиљка Пореској управи Крагујевац дана 30. априла 2007. године.

Како Министарство финансија Републике Србије, Пореска управа Регионални центар Крагујевац по жалби тужилаца није одлучило у законском року, нити је у року од 7 дана од дана пријема ургенције тужилаца од 27. априла 2007. године одлучило о жалби, тужиоци су затражили судску заштиту.

Поступајући по поднетој тужби, Врховни суд Србије је сагласно одредби чл.31 став 1 Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ „ бр.46/96), препис тужбе са прилозима доставио на одговор туженој.

Тужена није изјавила писмени одговор на тужбу.

Управном суду су дана 01. јануара 2010. године, на основу чл.89 и чл.90 став 1.Закона о уређењу судова (Службени гласник Републике Србије број 116/08 и 104/09), уступљени предмети Врховног суда Србије и Окружних судова у којима до 31. децембра 2010. године није доната коначна одлука, а за које је надлежан Управни суд сагласно одредби чл.29 став 1. истог Закона.

Одредбом чл.24 став 1 Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“ бр.46/96), прописано је да ако другостепени орган није у року од 60 дана или у законом одређеном краћем року донео решење по жалби странке против првостепеног решења, а не донесе га ни у даљем року од 7 дана по поновљеном тражењу, странка може покренути управни спор као да јој је жалба одбијена.

Одредбом чл.41 став 5 Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“ број 46/96) прописано је да ће суд пресудом уважити тужбу и одредити да надлежни орган донесе решење, кад је тужба поднесена по основу чл.24 истог Закона.

Одредбом чл.237 став 1 Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“ број 33/97 и 31/01), прописано је да се решење по жалби мора донети и доставити странци што пре, а најкасније у року од два месеца од дана предаје жалбе, ако посебним законом није одређен краћи рок.

Обзиром да су тужиоци уз тужбу приложили и доказе да по њиховој жалби није одлучено у законском року, ни поред поновљеног тражења, Управни суд је применом одредбе чл.41 став 5 Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“ бр.46/96),а у вези одредбе чл.77 став 1. Закона о управним споровима

III-4 У. 412/10 (2007)

4

(„Службени гласник РС“, бр.111/09) одлучио као у изреци ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 25. марта 2010. године, III-4 У.412/10 (2007)

Записничар

Наташа Малинић с.р.

Председник већа-судија

Сузана Гудураш с.р.

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Саво Босанац**

ОИ